Izhaja trikrat na teden: v torek, četrtek, soboto.

EDINOST

ZA RESNICO IN PRAVICO! OD BOJA DO ZMAGE!

Issued three times a week. Tuesday, Thursday Saturday.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO SLOVENSKE POD PORNE DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGO.

ŠTEV. (No.) 53. CHICAGO, ILL., ČETRTEK, 3. MAJA — THURSDAY, MAY 3, 1923. LETO (VOL.) IX.

SORODNIK BIVŠEGA PREZIDENTA LINCOLNA NAJBRŽE UMORJEN.

Zasledovalci so mnenja, da je v zločin zapletena njegova žena, od katere se je ločil in njen brat Byron Shoup.

—o—

Aurora, Ill. — V nedeljo ponoči se je zgodil misteriozni umor, katerega oblasti kljub vsem naporom in prizadevanjem ne morejo odkriti. Vsaj dosedaj se je vršilo zasledovanje brez vspeha.

Slučaj se je moral izvršiti najbrže v stanovanju pogrešanega Warren Lincolna, ki je v oddaljenem sorodstvu pokojnega bivšega prezidenta Abrahama Lincolna. Po poklicu je bil odvetnik in vrtnarski strokovnjak. Storija o njegovem življenju zadnjih let pripoveduje, da je Warren Lincoln živel sam ločen od svoje žene od zadnjega januarja. Njegova žena, od katere se je ločil in njen brat Byron Shoup sta preje, ko je Lincoln še živel s svojo ženo večkrat pretepavala Warrena Lincolna, tako pripoveduje njegov 19-letni sin, ki je zadnje čase prakticiral kot kemist v Chicago. Tudi, ko je njegov oče omenil, da bo zahteval od oblasti, da se njegovo ženo razporoči od njega, mu je grozila, da ga bo umorila. Tudi njen brat Byron Shoup je grozil, da ga bo do smrti pretepel, ako bo Lincoln zahteval razporoko na podlagi ljubosumnosti, da ima njegova žena opraviti s kom drugim kot z njim. Nadalje je njegov sin tudi izpovedal, da mu je oče parkrat povedal, da se ga je hotelo zastrupiti z zastrupljeno jedjo, a da je to še pravočasno opazil in si rešil življenje.

Od zadnjega januarja sem je živel Warren Lincoln sam v svoji hiši. Njegov brat Edward Lincoln, ki živi blizu tam, je prvi zapazil v pondeljek jutro, da je njegovega brata Warrena zmanjkalo. Šel je tja in potrkal na hišna vrata, kjer se ni nihče oglasil je šel k oknu sobe, kjer je Warren spal. Tam je našel odprto okno in postelj popolnoma postlano, kakor, da bi nihče ne spal v njej tisto noč. Takoj je slutil, da se je moralo nekaj zgoditi. Zlezel je v hišo, kjer ni bilo ničesar opaziti. Mej tem je slišal neki klic v cvetličnjaku, do katerega je imel pogrešani kot vrtnar izvanredno veselje. Tam se je nahajal Warrenov vrtnarski delavec, ki je pravkar prišel na delo in našel okoli cvetličnjaka krvave sledove. Nadalje sta našla pri cvetličnjaku en takozvani "Indian club" — leseno kladivo za zabijati kline po vrtu. Tudi ta je bil okrvavljen. Kakih 1000 korakov od tega pozorišča se nahaja vodnjak, tam sta našla v vodnjaku povezano culo, v kateri se je nahajala spalna ponočna srajca pogrešanega Warrena in ena ženska rokavica vsa krvava. Tu so pozneje izpumpali vso vodo iz vodnjaka, misleč, da se nahaja truplo pogrešanega v vodnjaku, kar pa niso našli. Nato, so prihiteli na lice mesta detektivi, ki so pričeli z natančnejšo preiskavo. Okoli cvetličnjaka so našli obtiske pet od ženskih čevljev.

Znamenja, ki so jih odkrili pokazujejo, da je pogrešani najbrže ubit in, da so njegovo truplo neznanokam odpeljali. Značilno je tudi to, da ne morejo najti nobenih podatkov, kje se sedaj nahaja njegova bivša žena in njen brat Byron Shoup, ki sta pod osumljenjem kot krivca te misteriozne afere.

Detektivi so pridno na delu in upati je, da v kratkem odkrijejo zločin, ki se je zvršil nad Warrenom Lincoln zadnjo nedeljo ponoči.

RADIKALNI ELEMENTI NA DELU NA ZAPADU.

San Francisco, Calif. — Mej stavkarji zlasti v krogih pristaniških delavcev so zapazili uradniki, da so radikalni agitatorji pripadajoči k I. W. W. pridno na delu, da bi zanetili ogenj mejsebojnega razrednega sovraštva mej tamošnjimi delavci. Oblasti so postale pozorne in so pripravljene na vsak korak, proti rdečim elementom, ki hočejo zanetiti uporni duh mej delavstvom.

PARNIKOM NA MORJU DOVOLJENO PRODAJATI LIKERJE.

Konkurenca tujezemskih parnikov je k temu veliko pomagala. — Tri miljna meja ostane v veljavi.

—o—

Washington, D. C. — Najvišje sodišče Zedinjenih držav je predvčerajšnjim privolilo ameriškim parnikom, da smejo na odprtem morju prodajati likerje in vina. Slučaj je bil jako zamotan in se je vlekel od kar je bila določena tri miljna meja za tujezemske parnike, ki prihajajo v pristanišča Zedinjenih držav. Po dolgih debatah in proučevanju postav, so postavodajni izvedenci prišli do definitivnega zaključka, da zunaj izven tri miljne zone smejo tudi ameriški parniki nositi likerje, pivo in vino in tudi iste prodajati svojim potnikom na krovu. Ne smejo pa imeti na krovu opojnih pijač v notranjosti tri miljne zone in za nje bo veljala ista postava kot tujezemske parnike. Vendar je pa ta določba podvržena spremembi kongresa in senata Zedinjenih držav. Za slučaj, da večina v kongresu in senatu zahteva, da se prepove in prekliče ta odločba najvišjega sodišča, je ta odločba podvržena določbi kongresa in senata v takem slučaju.

Da je najvišje sodišče prišlo do tega zaključka in dovolilo ameriškim parnikom prodajati likerje, pivo in vino zunaj trimiljne meje na morjih, je največ vplivalo to, ker so potniki v Evropo in iz Evrope rajši potovali na tujezemskih parnikih, kakor ameriških, kjer na tujezemskih parnikih so si lahko privoščili kozarec piva, vina in tudi likerja. Na ameriških parnikih pa so morali piti same mehke pijače, kar pa ni bilo všeč niti večini ameriških potnikov samih, še manj pa evropejskim potnikom iz Evrope v Ameriko. Business in promet, od katerega je odvisen nazadnje obstanek prekomorskih družb je najbrže vplival na gotove faktorje, da so se omehčali in privolili prodajanje likerjev in drugih pijač tudi ameriškim parnikom na odprtem morju.

—o—

— Bankirji iz Države Iowa so na svojem sestanku v Des Moines izjavili, da je ljudstvo države Iowa največ prihranilo v primeru z istim številom prebivalstva drugih držav.

KRATKE AMERIŠKE VESTI.

— Statistikarji v delavskem departmentu podajajo poročilo o naraščanju cen življenskim potrebščinam. Poročilo pokazuje, da so se cene od leta 1912. dvignile za celih 68.8 odstotkov. Najdražja stvar mej vsemi potrebščinami so obleke pravi poročilo.

— V Washington je dospel te dni nemški kardinal Von Faulhaber, ki bo obiskal vsa večja ameriška mesta na svojem potovanju po kontinentu. Svoj prvi govor je imel v Washingtonu. Njegova misija bo zbližati ameriški in nemški narod k staremu prijateljstvu.

— Iz San Diego, Calif. so včeraj prileteli na zrakoplovno polje blizu Washington, D. C. štirje veliki takozvani Martins bombni zrakoplovi. Namen poleta je poizkušnja glede rabe zrakoplovov za bombne namene. Z poizkušalci se nahaja tudi član japonske legacije v Washingtonu.

— Mesto New York bo prihodnje leto slavilo svojo tri-sto letnico odkar se je ustanovilo newyorško mesto. Na to slavnost se newyorčani že pridno pripravljajo. Uradna povabila so se razposlala že vsem vladam. Belgijski kralj Albert in holandska kraljica Wilhelmina sta uradno povabljena, da bosta prisostvovala na slavnosti.

— Senator K. Nelson iz Minnesote, ki je nanagloma umrl zadnjo soboto na vlaku iz Washingtona proti New Yorku, je bil danes pripeljan v Chicago, od kjer bo prepeljan proti svojemu domu v Alexandria, Minn.

— V državi Wisconsin bodo letos zgradili 6 novih katoliških bolnišnic. Vse bolnišnice bodo pod vodstvom redovnic. Tako katoliška cerkev gradi bolnišnice in druge zavode po vsem svetu, katero imenujejo naši rdeči "prosvitljenci," da je nazadnjaška in, da zadržuje civilizacijo in kulturo.

— V Denverju, Colo. je v otroškem domu obgrizla podgana novorojenčka, sina Mr. in Mrs. Joseph Crespin. Obgrizen je bil jako hudo. Na eni roki mu je podgana odgrizla palec. Podgana mu je zastrupila kri in novorojenček je umrl. Vodstvo otroškega doma je odslovilo več nursinj, radi nepazljivosti do otrok.

— Iz Pittsburgha, Pa. poročajo, da so zvezne oblasti pozaprle 25 mož in žena v Alleghaney Countiju, radi radikalnega hujskanja mej delavci. Tajni elementi pravi poročilo, so se pripravljali, da povzroče resne demonstracije na dan prvega maja.

— Iz Atlante, Ga. poročajo, da je tamkajšna tvrdka, ki izdeluje mehko pijačo "Coca Cola" napravila tekom zadnjih treh mesecev $1,193.000.00 čistega dobička. Koliko ga bo že v poletnem času?!

— V Des Moines, Ia. je neka srbkinja Mrs. Rose Suserovič vložila tožbo proti mestu Des Moines, od katerega zahteva 20 tisoč dolarjev odškodnine, ker je mestni policaj ustrelil njenega soproga. Vdova trdi, da njen soprog ni ničesar protipostavnega napravil.

— V San Francisco, Cal. so te dni zopet zaplenili neki ribiški čoln na katerem je bilo 800 zavojev distilirane stare viske. Štirji kramarji, ki so vodili čoln so pod ključem. Visko pa so oblasti odpeljale v državno skladišče.

LORD CECIL NI DOSEGEL VSPEHOV.

New York. — Britski državnik Lord Cecil, ki je prišel pred par dnevi v Ameriko z namenom, da potegne za seboj pozornost ameriške publike in jo pregovori, da bi ameriški narod sodeloval v ligi narodov ni dosegel prav nobenih vspehov, kakor je to te dni sam izjavil. Amerika se je od Evrope preveč naučila. Potegniti za nos se ne da nihče rad!

ALI RES MANJKA DELAVCEV?

Delavcev je dovolj in lahko jih dobi kdor hoče pošteno plačati, za pošteno delo.

—o—

Chicago, Ill. — Listi, ki so v službi magnatov, ki vodijo naše industrije so zadnje čase pričeli na vse načine pisariti o strašanskem pomanjkanju delavcev v Zedinjenih državah. Poročila zaposljevalnih agencij pa pokazujejo drugačno sliko tega kritičnega položaja, ki po mnenju denarnih magnatov ogroža obstoj naše dežele. Ti pravijo, da pride v mestu Chicago dnevno do 600 ali 800 oseb vprašati za delo, ki pa seveda ne sprejmejo vsakega dela in zahtevajo najmanj po 60c. na uro in več

Torej zadnja slika dovolj jasno pokazuje, da delavstvo ne prejema poštene plače za svoje težko trpežno delo, ki ga opravlja po tovarnah itd. Če pomislimo samo na 60c. na uro, vidimo, da ta plača nikakor ne zadostuje zlasti ne za oženjene delavce, ki imajo svoje družine. Kaj pa zasluži ubogi delavec ako ima po 60c. na uro. V osmih urah zasluži $4.80, če dela deset ur zasluži $6.00. In kaj je to pri današnji draginji? Koliko ostane delavcu, ki ima doma družino broječo 5, ali 6 otrok, od te plače? Jesti je treba vsaki dan, oblačiti se je treba in plačevati vosoke najemnine. In kaj pa na stara leta? Delavci jedo in morajo živeti tudi na stara leta, ko jih kapitalisti pomečejo iz svojih tovarn in njih mesta nadomestijo z mladimi močmi. Zato pa, ker kapitalisti ne vedo drugega, kakor samo višati cene svojim produktom in stvarem, kriče, ko se delavec oglasi za svoje pravice do življenja za pošteno plačo za svoje pošteno delo. Kapitalisti gredo svojo staro pot, kljub temu da položaj dobro vidijo in ga temeljito razumejo.

Plačajte delavce pošteno, kar resnično zaslužijo in kakor morajo zaslužiti v primeru današnje naraščajoče draginje, pa boste imeli dovolj delavcev po svojih tovarnah in ne bo jih vam treba importirati iz tujine!

—o—

DELAVSKI NEMIRI V ANGLIJI.

London. — Kljub temu, da se vrača med parobrodske gradbene delavce mir, ni opaziti v delavskih krogih boljših razmer. Železničarji so na svojem zadnjem sestanku sprejeli rezolucijo, da se naj zahteva reforme v železniški upravi in obenem zahtevajo povišanje plač železničarjem, kateri s plačami, ki jih prejemajo nikakor ne morejo živeti, kot se človeku spodobi. Tako je pričakovati v Angliji v kratkem novega konflikta mej železničarskimi delavci in družbami.

JUGOSLOVANSKE NOVICE

Z BOMBAMI ZOPER LASTNE BRATE.

Tako ostudne vloge slovenski liberalci še niso igrali v celi svoji nečastni zgodovini kot sedaj. Včasih so hoteli vsaj na videz ohraniti, da so narodni, kljub temu, da so se vezali z Nemci proti Slovencem, danes pa že javno hujskajo Srbe proti Slovencem ,Slovence blatijo in obrekujejo v svojih listih, tako da v liberalnih listih danes ni več drugega slovenskega kot pisava.

Da so liberalci vedno pobijali to, kar je bilo slovenskemu narodu svetega, tega smo bili vajeni. Da pa bodo ta narod naravnost zatajili in ga izdajali velesrbskim krvosesom, to nas naravnost preseneča.

Slučaj v Slovenski Bistrici pa je celo pokazal, da se ti ljudje niti ne strašijo z bombami iti nad svoje lastne brate, da bi jih uklonili tujemu jarmu.

7. aprila zvečer so imeli Orjunci ustanovni občni zbor v Slovenski Bistrici na Štajerskem. Prišlo je iz cele Slovenije blizu 300 Orjuncev, oboroženih z gorjačami, samokresi in bombami. Že popoldne so napadli nekega kmeta, ki se je slučajno mudil v mestu, pa jim je s konjem ušel. Ustanovni občni zbor se je vršil čisto mirno, ker ni nikdo vedel zanj, razen Orjuncev. Po občnem zboru pa so se Orjunci podali na ulice, kjer so grozili z orožjem. Ljudje so se umaknili v hiše, nekaj jih je skočilo tudi v vežo hotela Neuhold, kjer so vrata hitro zaprli. Orjunci pa so hotel napadli, s silo odprli vrata ter med neoborožene ljudi vrgli bombo, ki je šest ljudi ranila, dva izmed njih smrtno nevarno.

Težko sta ranjena Podplatnik Anton, kovaški pomočnik in Soršak Ivan, železničar. Njuno stanje je brezupno.

Slovenija piše najžalostnejšo dobo svoje zgodovine.

Naša sveta dolžnost je, da branimo Slovenijo pred njenimi odpadniki in vztrajamo v orjaškem boju, ki smo ga započeli za njeno svobodo. Besnost narodnih odpadnikov dokazuje, da so z zadnjimi volitvami doživeli strašen poraz in da Slovenije ne bodo mogli uničiti.

Vsi poštenjaki, brez razlike mišljenja, na krov za obrambo Slovenije!

Dragi glasovi. Vsak glas za radikalce pri zadnjih volitvah je stal državno blagajno, oz. davkoplačevalce povprečno do 2500 kron. Glasov so dobili radikalci 1400.

Vprašanje predvojnih dolgov. Minister dr. Stojanovič je podal glede razdelitve avstrijskih predvojnih dolgov sledečo izjavo: Na Dunaju se je v preteklem letu razpravljalo glede prevzetja in plačila predvojnih negaziranih avstrijskih dolgov, ki se v zmislu mirovne pogodbe razdele na posamezne nasledne države. Na nas pripadajoča kvota — ki je izpadla za nas povoljno, ker ne precenjuje našo finančno moč — znaša 2.043 odstot. ali v zlatih kronah 33.000.000, kar se spremeni v jugoslovanske krone 134 milijonov. Obresti znašajo 3 in pol odstot. do 4 in pol odsto.

Žeparji v Litiji. Na zadnjem sejmu v Litiji so neznani žeparji ukradli Mariji Bučar iz Volavelj nekaj čez 7000 kron, Ivani Grošelj iz Kalca 800 kron, Frančiški Pregl 100 kron, Katarini Stopar 88 in Finci Plamk iz Leš 400 kron.

PAN-AMERIŠKA KONFERENCA SE RAZBILA.

Santiago, Chile. — Sporazum mej južno-ameriškimi državami je nemogoč, kakor poročajo najnovejša poročila iz konference. Pri preliminarnih sejah so prišli delegati do nesporazuma in vse kaže, da konferenca ne bo rodila nikakega sadu. Nekateri delegati bodo celo zapustili konferenco predno bo formalno zaključena.

GIBANJE RDEČEGA DELAVSTVA V EVROPI.

Prvi majnik je moral imeti svoje žrtve. — Rdeči agitatorji se penili na shodih.

—o—

Berolin. — Komunisti in socialdemokrati so včeraj paradirali po berolinskih ulicah z rdečimi zastavami. Agitatorji so priliko izrabili in so v svojih govorih ostro kritizirali sedanjo nemško vlado in državnega kancelarja Cuno. Ker je demonstracija imela bolj demonstrativno lice proti vladi kot kapitalizmu, so tudi ljudje drugega prepričanja se udeleževali protestnih pohodov. Vlada ima pripravljeno vojaštvo za vsak slučaj.

Iz Milana na Italijanskem poročajo, da je prišlo pri demonstrativnih pohodih mej fašisti in komunisti do krvavega spopada, kjer sta bila dva komunista ustreljena. Fašisti so demonstrante razgnali tudi po drugih italijanskih mestih.

V Londonu so se vodile demonstracije najbolj mirno. Voditelji zmernega temperamenta, niso razburjali duhov, dasi so krepko protestirali v svojih govorih proti družabnemu sistemu. Zahtevali so tudi, da Francija izprazne Rur in Japonci severni del otoka Sakhalina.

V Parizu so včeraj zastavkali šofirji taksi autojev. Demonstrativni obhodi po mestu so se vršili popoldne, ki pa niso povzročili nikakih kravalov.

Škoda, da ni poročila še iz Rusije! Boljševiki so gotovo hodili po glavi. O boljševiških demonstracijah bo gotovo ognjevito poročala tetka Prosveta in Delavska Slovenija. To bodo zopet backi kimali!

—o—

DVA MILIJONA ZA OHRANJENJE GOZDOV.

Washington, D. C. — Komisija za ohranjenje gozdov je predložila kabinetu proračun za dva milijona dolarjev, katero svoto se rabi, da se bo vodilo zasajanje drevja in za druge potrebe pri tej akciji.

DENARNE POŠILJATVE.

Včerajšne cene so bile jugoslovanskim dinarjem:

100 — Din.	$ 1.35
500 — Din.	$ 5.90
1000 — Din.	$11.60
2500 — Din.	$29.00
5000 — Din.	$57.00
Za italijanske lire:	
50 — Lir	$ 3.25
100 — Lir	$ 5.75
500 — Lir	$27.00
1000 — Lir	$54.00

Pri večjih svotah, ki presegajo 20 5 tisoč Din. ali 2 tisoč lir, damo še posebni popust. Predno pošljete denar črez druge tvrdke se spomnite na naše podjetje, ki bo Vam poslalo Vaš denar v stari kraj ceneje in hitreje, kakor kje drugje. Naše cene so vedno najnižje!

Vse pošiljatve naslavljajte na: BANČNI ODDELEK EDINOST 1849 W. 22nd St. Chicago, I

EDINOST

(UNITY.)

Izhaja vsak torek, četrtek in soboto. — Issued every Tuesday Thursday and Saturday.

PUBLISHED BY:

Edinost Publishing Company

1849 West 22nd Street, CHICAGO, ILL.

Telephone: Canal 0098.

Cene oglasom na zahtevo — Advertising rates on application.

NAROČNINA:	Za Združene Države za celo leto	$3.00
"	Za Združene Države za pol leta	$1.50
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za celo leto	$3.50
"	Za Chicago, Kanado in Evropo za pol leta	$1.75
SUBSCRIBTION:	For United States per year	$3.00
"	For United States for half year	$1.50
"	For Chicago, Canada and Europe per year..	$3.50
"	Chicago, Canada and Europe for half year..	$1.75

ŠTEVILKA POLEG VAŠEGA NASLOVA ZNAČI DO KDAJ JE PLAČAN LIST.

Kadar se preselite sporočite nam takoj vaš **NOVI** naslov in poleg tega tudi vaš **STARI** naslov. S tem prihranite nam mnogo dela.

Dopisi za torkovo številko morajo biti v uredništvu najkasneje do 12. ure dopoldne v soboto, za četrtkovo številko do 12. ure ure dopoldne v torek in za sobotno številko do 12. ure v četrtek dopoldne.

Entered as second class matter October 11th 1919, at Post Office at Chicago, Ill., under the act of March 3rd 1879.

"Socialism, nation of Fatherles children".

"Socializem, narod sirot," je naslov knjigi, katero je spisal bivši voditelj ameriških socijalistov, Žid Goldstein. Ta mož je slednjič spoznal prekletstvo, katero mora ta nauk prinesti na vsaki narod, ki bi se oklenil tega nauka. Zato je pustil socijalizem in postal njegov največji sovražnik. Pustil je tudi židovsko vero in je sedaj goreč katoličan, ki gre skoraj vsaki dan k sv. obhajilu in je posvetil vsę svoje življenje boju tega nauka, da "popravi, kar je preje v nevednosti zakrivil, ko je širil ta nauk."

Kako pravi je naslov, katerega je dal knjigi, ki naj razkrinka ta nauk po Ameriki, kažejo prežalostna in presramotna poročila, ki prihajajo te dni iz nesrečne Rusije.

Te dni je bila boljševiška vlada prisiljena, da je ustanovila novo rdečo "inkvizicijo" in sicer otroško proti otrokom, takozvano "otroško čeko." Kaj je ruska čeka bila do sedaj, to vemo vsi. To je bila najkrutnejša naprava, kolikor jih pozna zgodovina človeškega rodu. Tu so sodili razne "sovražnike" boljševizma najpodlejši, najgrši in najkrutejši ljudje. Najmanj deset milijonov človeških življenj ima na svoji vesti ta "čeka." Sedaj so tako "čeko" ustanovili za otroke.

Na to ustanovo pravi boljševiško uradno glasilo "Moskow Isvestia," da se klatijo po Moskvi in okolici trume beraških sirot in sicer v tolikem številu, da bi bile v sramoto vsaki civilizirani državi in da se Rusija danes imenuje po pravici "dežela sirot." (Goldstein pravi "narod sirot" — kako je zadel!)

Drugo Moskovsko časopisje je zadnje mesece veliko pisalo o tem vprašanju zapuščenih sirot, katere v veliki večini hrani amerikanska pomožna akcija.

Kakor to boljševiško časopisje sodi, živi v Moskvi in okolici po zapuščenih hišah, jamah in kleteh nad 15.000 osirotelih otrok, ki nimajo nobenega doma, nikogar svojega, ki bi za nje poskrbel. Veliko tisoč izmed njih so otroci starišev, katere je rdeča inkvizicija, čeka poklala. Sovijetna vlada je že večkrat poskusila zbrati te svoje nesrečne žrtve v "otroške sovijete" po raznih hišah, toda mladina je po naukih boljševizma preveč okužena, da bi jo mogli držati v redu. In ta sramotna četa sirot se veča od dne do dne, ko prihajajo iz pokrajin dan na dan trume mladine, katerim so stariše ali pomorili ali so jim umrli od lakote. Večina teh nesrečnih bitij je v starosti od 12 do 15 let. Ti kradejo in ropajo, kar dosežejo, da prinašajo domov svojim "ženam," ki so stare od 11. do 14. let. Lastniki najnagnjusnejših nesramnih brlogov so dečki, od 15. do 17. let stari. Vladni agentje, ki so preiskovali te razmere, so našli največ prostitutk od 10. do 11. leta starih, ki so že vse udane žganju in kokaimu. Da s katerimi se bo morala boriti naša policija še desetletja v pris katerimi se bo morala boriti naša policija se desetletja v prihodnjosti, je jasno. Moskovska policija nima kriminalistične statistike. Toda, ko bi jih sestavljala, bile bi številke vsakdanjih umorov, pobojev, tatvin, ropov nekaj groznega. Pijančevanje in raba "omamljivih strupov med to mladino" je nekaj strašnega

Na podlagi vseh teh groznih dejstev je Moskovski soviet prosil "vseruski osredni izvrševalni odbor," da mu dovoli, da takoj nastopi proti temu. Ta "odbor" je pa takoj sklenil ustanovitev te nove "čeke" za mladino, da bo nastopila proti otroškim kriminalom.

Petrograjska "Krasnia Gazetta" pravi, da še sirote celo Petrograda hite v Moskvo kar v skupinah.

Po ulicah Moskve kar mrgoli otroških prodajalcev cigaret, otroških beračev, malih tatičev kakor tudi malih prostitutk. Vse to kaže "pravi dalje "Moskow Isvestič" kako rapidno pada družinsko domače življenje, vzgoja mladine in splošna demoralizacija naroda."

Velika večina ruskega boljševiškega uradnega časopisja izjavlja, da je boljševiška vlada nezmožna popraviti te strašne razmere.

* * *

To je uradno poročilo, uvodni članek preveden iz boljševiškega uradnega časopisja.

Somišljeniki, ko prečitate to-le številko Edinosti, dajte jo kakemu znancu rdečkarju in ga vprašajte, kaj pravi na to. Morda bo tajil, da mi lažemo. Rečite mu naj skuša dobiti kje številko "Moskow Isvestia" iz 17. aprila. Saj boljševiška vlada tega ne taji. Sicer pa vemo vsi, ve cel svet, vedo tudi svi slovenski rdečkarji, da je vse to res in da mora priti do vsega tega in še do hujšega, ker vse to so samo nesramni sadovi rdečega nauka.

* * *

Pozivljamo sleparsko Milwauško boljševiško Slovenijo, naj priobči svojim čitateljem ta poročila njenih listov iz Rusije.

* * *

In vidite, kako so rdečkarji zaslepljeni. Vedo, da je vse to res. Pa bo "Prokleta" ali "Slovenija" rekla samo: "Ni res. Buržoazci lažejo." pa bodo vsi backi proti lastnemu prepričanju pokimali z njim: "Ni res!" Brez vseh dokazov. Če to ni omejenost, zarukanost — potem ne vemo, kaj je?

K.

VOLK SKOČIL IZ KOŽE . . .

Strašno jezi Jožata Zavrtnika in njegove rdeče trabante, ko jih je začelo slovensko zavedno delavstvo zapuščati in jim hrbet obračati. Vedno več in več jih je, ki so začeli spoznavati, da jih Prosveta samo strašno farba in za nos vleče. Vlekla jih je takrat, ko je strašanski republikanc "kraljevaški komisar" ETBIN KRISTAN nosil ta-veliki zvonec in jih farbal s federativno republiko, s I. W. W. izomom, socijalizmom, ko je zbiral miljondolarski fond. Vleče jih sedaj ko neti med delavskimi vrstami prepir s tem, da ji je več rdeči čifutski boljševizem in socijalizem kakor pa delavske koristi. Slovensko delavstvo spregleduje, ko vidi okrog sebe, kako vse ameriško delavstvo v veliki večini obrača hrbet in prismojenim podrepnikom smrdljivega žida iz Moskve. To pa Jožatu ni všeč! Posebno jih jezi, ko se je slovensko delavstvo začelo s tolikim zanimanjem obračati k našemu listu in katerega uvodniki vzbujajo splošno pozornost, da gre list iz rok v roke po naselbinah, ker v resnici piše v smislu delavskih koristi, ne pa koristi kakih milijondolarskih junakov ali kakih kraljevaških C. C. C. K. K. K. komisarjev ETBINČKOV, ali kakih Kontarjev okrog Jednot.

"MAGARCI" SO!

"Prosveta" in vsi slovenski rdečkarji so **"še več kot magarci"!** — tako vsaj piše "Prosveta" sama.

Tiste Slovence v starem kraju, ki so pri zadnjih volitvah volili Radiča, imenuje vse, "da so še več kot magarci." Radič pa zahteva za Jugoslavijo federativno republiko in vsi tisti Slovenci, ki so z njim volili so za to tako volili, ker so za federativno republiko. Po "Prosvetini" logiki se toraj pravi, da so vsi tisti Slovenci, ki so za federativno republikansko obliko Jugoslavije "še več kot magarci!" Uboga stara pozabljiva tetka! Poglej no, reva, poglej nekoliko letnikov nazaj v svoje osmojene možgane. Kaj si pa pred par leti tako strašno kričala s tvojim "kraljevim komisarjem" ETBINOM KRISTANOM na čelu, da smo se že bali, da boš jetiko dobila? Ali ni bila to: federativna republika? Če so toraj vsi Slovenci, ki so za federativno republiko, **"še več kot magarci,"** potem si logično **ti in vsi rdečkarji, ki ste vsi za to "še več kot magarci!"**

Živio, tetka! Le ozmerjaj svoje backe, da so tako neumni "magarci," da capljajo za tvojo osmojeno pametjo.

IZ SLOV. NASELBIN.

Chicago, Ill. — Dovolite tudi meni malo prostora v listu Edinosti: — O delavskih razmerah ne morem pohvalno pisati, ker so bolj slabe kot dobre. Delavci moramo garati za borih par centov in to prav težko in zraven te pa še gonijo kot živino. Kapitalisti to lahko delajo, dokler se delavstvo neče organizirati, da bi skupno nastopali zedinjeni kot delajo to kapitalisti. Oni so dobro organizirani zato tudi vspevajo. Mi pa se ne moremo razumeti, zato lahko gospodarijo bogatini kakor hočejo.

Drugi vzrok, da so na svetu take razmere je pripisovati pa tudi velikemu pomanjkanju vere mej ljudmi po vsem svetu. Ljudje, ki ne verujejo več v bivanje Božje, tudi logično temu mislijo, da so na svetu sami gospodarji in zato delajo proti svojim bližnjim kakor se jim zljubi, pa naj njegov bližnji še tako trpi vsled njega to jim je bore malo mar. Tak je dandanašnji svet.

Da pa navadno delovno ljudstvo ne pride do popolnega zedinjenja, pa skrbi razno časopisje, ki ga razdvojuje. Tudi Slovenci imamo takozvane rdeče cunje, ki to delo vrše že več let med našimi rojaki. V kake žalostne razmere so listi privedli že marsikaterega rojaka in rojakinjo nam kažejo dnevni dogodki po naših naselbinah. Ljudstvo pa že zaslepljeno sledi njim naprej in noče na pravo pot, katero jim kaže dobro katoliško časopisje. Le kdaj se bodo ljudstvu odprle oči, da bo spregledalo in obračunalo s temi zapeljivci.

Pomoč proti temu je edino močno katoliško časopisje. Tega pridno širimo in zanesimo v vsako hišo. Brez listov, kakor so Edinost, Ave Maria in Glasnik P. S. J. bi ne smela biti nobena hiša. Zlasti Edinost je treba da se razširi, da dobimo čimpreje mogoče svoj lastni dnevnik.

V Chicago imamo tudi celo vrsto katoliških društev. Tisti, ki pravi, da je katoličan in hoče biti le pri katoliških društvah je prav lahko ako le hoče. Vsa katoliška društva so dobra brez razlike.

Ugodno priliko za pristop nudi tudi društvo sv. Alojzija, št. 47 K. S. K. J. ko ima sedaj prost pristop. Društvo ima sejo vsako drugo nedeljo v cerkveni dvorani sv. Štefana na 22nd Place in Lincoln ulica. Kdor še ni pri nobenem društvu ima sedaj lepo priliko da tu pristopi.

Pozdravljam vse čitatelje lista Edinost. **Fr. J. Koren.**

Rawlings, Uyo. — Cenjeni g. urednik — Iz tega kraja že dolgo ni bilo kakega dopisa, zato sem se pripravil zopet jaz, da napišem par besedi za Vaš cenjeni list. Gotovo me bo kak nasprotnik udaril, češ, kaj se spravljaš k pisanju, ko vendar ne znaš. Pripravil pa sem se vseeno, ker vem, da je potrebno, da se tudi katoličanje oglašamo po svojih listih bolj pogostokrat. Kajti če se naši nasprotniki drznejo pisati toliko o svojih krivih naukih, pa bi se mi bali za svoje prave nauke postaviti. Tega ne sme biti med nami katoličani. Vsak izmed nas mora vedno stati na straži za naše ideale.

Naši verski nasprotniki ,ki po svojih cunjah vedno očitajo duhovnikom sebičnost itd. in dalje, da cerkev zagovarja kapitaste in bogve kaj še vse za eno slamo mlatijo, so zadnje čase že res nedosledni, da sploh sami nevedo kaj prav zaprav hočejo. Obljubljajo vedno in vedno delavstvu, a ne dajo mu ničesar. Rad bi vedel le za enega našega rojaka, koliko so mu že koristili rdeči padarji, ki izdajajo protikatoliške slov. časnike. Ravno nasprotno pokradli so mu vero iz srca, ta najdražji zaklad, ki jih je vzpodbujal k lepemu življenju, kakor se človeku spodobi.

In rdeči listi zopet hvalo pojo Kristanu. Kot hitro je posadil si stolček v New Yorku kot vladni naseljeniški komisar. Nič nimam proti njemu kot osebi, saj nas vera uči, da se moramo ljubiti med seboj. A sem pa proti njegovim naukom, ki jih je učil pred leti po Ameriki. Tedaj je skakal po kornarjih po baksah in vihal rokave, kot največji anti-kraljevaš. Prisegal in rotil je, da je največji revolucijonar itd. Pa kaj je storil, nabral si je tisočake in nato stisnil bisago in z njo odkuril. Iz te bisage, je kupoval tiskarne ali kaj že po Ljubljani. Nekaj je pustil njegovim privržencem v Chicago, da z njo luknje maše pri Proletarcu. Taki so ti ljudje. Sedaj pa

(Dalje na 3. strani.)

"BABILON"

Burka v petih dejanjih. Po A. Kotzebuejevi "zmešnjava na zmešnjavo." Za slov. oder nanovo priredil Milan Rojan.

3. prizor.

Trnovski, Doroteja, Maks, Maruška.

MARUŠKA: Bajtar Mencej je zunaj.

DOROTEJA: Česa želi?

MAKS: Že vem, prinesel vam je tolsto tele.

DOROTEJA: To je vrl človek!

MARUŠKA: Kaj še, prišel se je samo zahvalit.

DOROTEJA: Zahvalit? Zakaj?

MAKS: Za čast, ki mu jo skažete, če sprejmete njegovo darilo.

DOROTEJA: Ne maram daril ubogih!

MARUŠKA: Milostljiva, tu ni govora o telici, temveč o kravi.

DOROTEJA: O kravi?

MAKS: Eh kaj! Maruška hoče izraziti s tem le velikost teleta.

MARUŠKA: Nikakor ne, gospod Maks, kakor vam drago, naposled pride le —

DOROTEJA: Kdo?

MAKS: Tele v hlev!

MARUŠKA: Vi in vaše tele! Mencaju je sinoči poginila edina krava. Njegova žena bi kmalu same žalosti umrla. Gospod Maks se splazi v mraku domov in France je odpeljal mlado lepo Lisko iz vašega hleva v Mencejev.

DOROTEJA: Kaj čujem nečak, ne da bi —

MAKS: Govorila gospica Maruška laž? Hvala Bogu, ne!

DOROTEJA: Res, moja prelepa Liska?

MAKS: Vaša prelepa vendar needina. Mencej je zgubil edino, ki jo je imel.

DOROTEJA: Prignati jo mora takoj nazaj!

MAKS: Jaz jo plačam.

DOROTEJA: Bila je holandske pasme in vsak dan je imela po 8 litrov mleka.

MAKS: E, ljuba teta, specite za moje ženitovanje moj pogač.

DOROTEJA: Za tvoje ženitovanje? Saj nisi še ničesar pripravil?

MAKS: Vse je storjeno v hipu.

DOROTEJA: Če resno misliš, ti odpuščam. Toda ne varaj me v mojih upih! Spomni se oporoke svojega očeta in moje hčere! (se obrne do Jelice, ki sedi ves čas v ozadju in plete nogavice). No, gospica nečakinja, nimaš potrebnejšega dela? (Odide).

4. prizor.

Maks, Jelka in Trnovski (ki je mej tem vnovič zaspal)

JELKA: (odloži pletenje in začne umivat kozarce)

MAKS: Nima moja ljuba nečakinja lepšega opravila?

JELKA: Čudno vprašanje! Ne umivam vsak dan kozarcev?

MAKS: Enkrat, dvakrat jih razbite in rešena boste tega dela.

JELKA: Razbijem? Potem me kar zapode od todi?

MAKS: Svet je širok in dolg, najdete lahko brez težav boljše mesto.

JELKA: Vi lahko tako govorite. Po očetu ste podedovali pol miljona, jaz sama sem pa ubožna, kot moj oče!

MAKS: Imate kako pismo za očeta?

JELKA: Imam Maks! Ako ste tako ljubeznivi.

MAKS: Srčno rad! Dajte mi pismo! Kadar poročite bogatega ženina, vam pošljem račun o poštnini, v listu gotovo zopet milo tožite?

JELKA: Da, Maks!

MAKS: Nesrečna tička! Vaša mladost vam je rodila malo cvetja.

JELKA: Pa tudi ne samih kopriv! Doživim včasih kako veselje, ki je zame tem večje, ker ne zahteva moj skrivnostni dobrotnik nobene zahvale.

MAKS: KAJ?

JELKA: Čujte, Maks, včeraj je postavil nekdo na mojo okno kletko s slavcem.

MAKS: Tak predrzneš! Tako visoko? Ta zna po zajčje plezat.

JELKA: Pred 4 dnevi me je obiskala neka stara gospa iz mesta ter se mi je zahvalila za denar, ki sem ji ga poslala.

MAKS: Lepo. Torej moja sestrična ni tako revna, kot se kaže.

JELKA: Me res zasmehujete? Jaz nimam denarja. K gospej je prišel nek neznan gospod in ji rekel, da ji jaz pošljem denar.

MAKS: Res čuden gospod.

JELKA: Ta gospod ste vi, Maks!

MAKS: Jaz? Ali sanjate? Mar mislite, da se izpostavljam nevarnosti, da padem s slavcem z okna in denarja tudi nimam. Mene in moj pol miljon skrbno straži teta.

JELKA: Maks, nočete moje zahvale?

MAKS: Slušajte Jelica: Tako počenja le, kdor je zaljubljen in tega si vendar ne mislite, da sem jaz zaljubljen v vas?

JELKA: Zakaj ne? No, nekoliko.

MAKS: Nikdar nikoli. Povem vam odkrito, da imate mnogo napak in ne poznate ženske emancipacije. Starokopitna ste še in ne znate filosofirati.

JELKA: Vi se šalite, Maks, drugače bi vam ne bila nikdar več dobra!

MAKS: Ste mi li dobra?

JELKA: Sem! Saj ste vi edini človek v hiši, ki je prijazen z menoj, samo včasih ste precej poredni.

MAKS: Jelica, pojdiva na vrt, pustite to umivanje! (jo prime za roko in jo potegne od mize)

JELKA: Pustite me, sicer vas polijem! (se mu iztrga iz rok in teče okrog mize. Trnovski zasmrči, Jelica se ustraši in spusti kozarec na tla. Kozarec se razbije)

(Dalje prihodnjič.)

Damir Feigel:

HIMEN NA KMETIH.

Domači sin pri Čuku se je ženil. Stari Čuk je bil imovit kmet, priden in delaven od mladih nog. Rad se je pobahal s svojim premoženjem in potem se je morala obhajati tudi ženitev njegovega edinca kar najsijajneje. Vsi sorodniki ki do tretjega člena, vsi sosedje v okrožju dveh kilometrov so bili povabljeni v goste.

Mrzlo predpustno solnce se je že poslovilo od sivih glav gorskih orjakov, ko sta se plazila po strmi stezi dva volkova skozi ne baš prijetni somrak proti Čukovemu domovju. Ostra sapa in dolga kamenita steza sta ju tako vzlakotila, da sta zavohala že na pet sto korakov vse pečene podrobnosti kuhinje.

Da! Lačna sva bila, Ivan in jaz. Porabila sva počitnice po prvem semestru sedmega razreda ter se radostnim srcem odzvala povabilu na pristno kmečko ženitovanje, kjer poznajo temeljito dobra dela usmiljenja, kjer nasitijo lačne in napojijo žejne. Sicer bi lahko oblekli tudi nage, ker sem izgubil po poti dva gumba, moj prijatelj je pa pustil svoj ovratnik doma menda iz previdnosti, da mu ne bi nagajal preveč med večerjo.

Prišla sva in sprejem je bil veličasten: vsem znancem in neznanim gostom je predstavil naju gospodar sam, vesel, da nisva odbila njegovega povabila. Odkazali so nama mesti pri dolgi, belopogrnjeni, in kar je najvažnejše: prepolni mizi.

Jedilnega listka nočem popisavati, ker ne bi prišel do konca, ker bi začela Klio, boginja vesoljne zgodovine, cediti sline, ki bi jih bilo gotovo za majhno ploho. Obžalujem, da imam samo pet prstov na vsaki roki, čim več bi jih imel, tem več bi jih obliznil pri takih spominih.

K vsakemu jedilu me je lakota, k vsaki merici pa žeja navdajala z neukročenim pogumom, kakor je navdajala Jeftejeva prisega njegove čete v znani Gregorčičevi pesmi. Tik mene je sedelo kmetsko dekle, ki je vkljub svojemu 18. letu že prekoračilo meje telesne vitkosti in se približevalo pragu onih barak, v katerih se razkazuje za 20 vinarjev občinstvu po vaseh in mestnih sejmih najdebelejše ženske. Ime je ji bilo Natalija. Ko sem se ne malo začudil njenemu gospodskemu imenu, mi je povedala, da so svoj čas dajali doma mleko gospej notarjevi in ker je očetu tako ugajalo notarkino ime, so krstili njo kot prvo hčer za Natalijo.

Vsi, vsi smo se radovali. Edino nevesta je zavračala vsako jed, ker je hotela ostati slovenskemu reku: "Braniš se ko kmečka nevesta." Premišljal sem občutke, ki morajo obhajati mlado nevesto, ki jo celo tako omračijo, da bi darovala najlepši kos pečenke, najdebelejše puranovo stegno, najpikantnejšo kranjsko klobaso za gorak poljub svojega ženina. Občutki, občutki napravijo res največ neumnosti. Toda idealno poslopje mojih misli se je kmalu porušilo! Šel sem namreč na sveži zrak in opazil mimogrede nevesto samo v svoji sobi. Skozi priprta vrata sem gledal, kako si je virtuozno rezala svinjsko kračo, med tem ko so krasile velik krožnik pred njo dobre klobase, med tem ko je caroval pred njo liter vipavca. No, sedaj sem razumel njeno sramežljivost pri večerji! Ideali! ideali!

Bilo je ponoči. Dobra kapljica je zasedla vse postojanke po glavah zbranega omizja. Zabava je postala živahna; kar naenkrat vstane Ivan, pomižkne mi skoraj nevidno in začne pravcati "toast." Nazdravil je nevesti, nazdravil ženinu, pozdravil zbrane goste, potem se pa spusti s kolosalno zgovornostjo na drugo polje in vsaka tretja beseda je bila tujka in vedno manj so ga razumeli poslušalci. Govoril je o Likurgovem zakonodajstvu glede metafizičnega pajčolana, akustičnih nikraskopov, navduševal se je za njegove probleme v petrefaktičnih sonetih bodečih hidravličnih atmosfer, navajal hipnotistične recenzacije njegove ominozne iznajdbe na fatamorganističnem polju pterodaktilskih korifej itd., dokler se ni začela jokati nevesta menda pod vplivom svojih izletov v bližnjo sobo. Ko jo je pa tolažil govornik z nežnimi besedami: "Utolažite bobnečo Niagaro svojih kristalnih solza," so se spustili vsi v jok in s solznim očesom čestitali Ivanu k njegovemu govoru. Vsi so se divili!

Opozoril sem ženina na običajni odgovor in primerno zahvalo. Branil se je sicer, češ, da ne zna govoriti, da je že pijan. Stopila sva pred hišo, hodila gor in dol in najmanj desetkrat sem mu ponavljal:

"Zbrani gostje! Kakor vam znano sem se danes poročil. Žalibog, da ga imam že malo v glavi; upam, da se imenitno zabavate; bodite prepričani, da je vaša zadovoljnost moja sreča. Zahvaljujem se vam za vaš obisk in da bi se še večkrat snidli zdravi in veseli, to je moja želja!"

Moj učenec je bil prebrisane glave in slednjič se je naučil.

Vstal je, njegova nevesta ga je pocuknila v strahu, da lahko pokazi s kako neumnostjo dobri vtis prejšnega govora, toda ženin se ni zmenil za njeno bojazen in začel:

"Slavni gostje! Kakor vam znano, sem se danes žalibog poročil. Upam, da imate že malo v glavi in prepričani bodite, da je to moja sreča. Zahvaljujem se vam za vaš poset, in da bi še večkrat prišli na moje ženitovanje, je moja želja!"

Molk, presenečenje. Še nikdar niso opazili navzočni kmetje govorniške žile pri ženinu. Sedaj se pa niso brigali za vsebino govora, strmeče uho je slišalo le njegov glas in "Saperlot, ta pa mora biti pri prihodnjih volitvah naš starejšina! Kje se je pa naučil? Imenitno! Govori pa že kakor kak poslanec! Gospod se naj grejo le skrit, še na našega patrona dan ne govorijo tako lepo, kakor ženin!" take in enake opazke so švigale po zraku kakor hrošči po majnikovem mraku.

Refošk, harmonika in nešteta množica parov se je vrtila po mali sobi. V gnječi sem bil tudi jaz; zdaj mi je stopila Scila v osebi moje plesalke na nogo s težo 97 kilogramov, zdaj mi je polomila Karibda v osebi trdega kmeta s komolci najmanj pet reber in v resnici liki Odisejeva ladja sem se zibal med takimi neudobnostmi. Deske na podu so imele namreč tako hribovja, take doline, da sem stal zdaj na vrhuncu, dva polkina koraka naprej pa sem obtičal v globoki dolini, da sem s strahom zrl na svoje bližnje pare, ki bi kaj lahko stopili s svojimi podkovanimi čevlji na moje rame. Potil sem se, mučil tudi, toda zabava je bila imenitna in še dolgo potem so se spominjali kmetje na to krasno ženitovanje.

Proti jutru pa sva "šla" (sit venia verbo) z Ivanom proti domu in vsi psi, mladi, stari, majhni, veliki, pudelni, dakelni, mopsi, doge itd., niso nama dali miru, ker so zapazili, da nosiva hudega mačka . . .

Vsakikrat, ko si kdo pusti srečo "prerokovati", je gotovi del izgubi, če več ne, toliko gotovo, kolikor plača ciganki za prerokovanje.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Vsem cenjenim naročnikom in prijateljem našega lista po državi Pennsylvania in New York uljudno naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik Mr. Leo Mladich, ki je pooblaščen pobirati naročnino, oglase in sploh vse, kar je v zvezi z listi Edinost, Ave Maria in Glasnikom P. S. J.

Vse naše naročnike prosimo, da mu gredo pri tem njegovem delu za katoliški tisk na roko in mu pomagajo širiti list, ki se bori za delavske koristi in za razširjanje katoliškega prepričanja.

Upr. Edinosti in Ave Maria.

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje s 2. strani.)

je prišel zopet nazaj iz starega **kraja in je otvoril neki naseljeniški urad** v New Yorku. Najbolj značilno za tega bivšega socija je pa to, da je razvil nad svojo glavo monarhistično zastavo. Ta mu sedaj najbolje ugaja. Tak tiček je torej Kristan. Iz čigar korita zoblje, temu slavo poje! Pa kaj je Kristanu za prepričanje, glavno je, da mu vlada daje "pare," to je kar on ljubi!

Pa še nekaj bi rad pristavil. Katoliški cerkvi so tako silno nasprotni protiverski fanatiki. Pa vendar je ravno katoliška cerkev in sv. stolica največ samaritanskega dela izvršila v Rusiji. Tisočem je rešila življenje pred lakoto, mrazom in drugim pomankanjem, v katera jih je pahnil boljševizem. In to dela še vedno naprej kljubtemu, da boljševiki more njene predstavnike v Rusiji. Kaj takega ne more vršiti nobena organizacija na svetu, ker tako odprtega srca nima nihče kot katoliška cerkva, katero podpira božja ljubezen. Po katoliških cerkvah smo imeli kolekto za stradajoče ruske sirote, katere so katoliške pomožne akcije reševale pred gotovo smrtjo. Kaj pa vi ta "rdeči bratci"? Ste li vi tudi taki? Ali se ne spominjate več, ki ste kolektali za miljonski fond pod pretvezo, da bo šlo za revne sirote v domovini in za neodrešeno Primorsko? Pa ste dali le en ficek slov. sirotam v domovini? Povejte nam! Vidite taki ste vi! Vi kolektate, a ne daste več iz svojih rok. Katoliška cerkev pa je dodanes pomagala reševati reveže pred lakoto in drugim gorjam še vedno, pa naj si je to bilo že doma na lastnih tleh, ali med tujci ali kjerkoli. In vi se upate blatiti katoliško cerkev? Za božjo voljo ne blamirajte se tako neumno. Sicer se bodo vam vrabci in žabe smejale.

Končam in se o priliki še oglasim. Pozdravljam vse naročnike tega lista kateremu želim obilo vspeha, in da bi skoraj postal dnevnik. **M. C.**

—o—

Chicago, Ill. — Spomini na zadnjo nedeljo nam nočejo izpred oči. Kako pa tudi, ko smo se morali pa tako smejati Matičku, njegovi Nežiki in Lipetu. Da zares prav imenitno ste izpadli obe igri tako "Kakršen gospod — tak sluga" in "Kje je meja?"

Nekateri seveda ljubijo lepe resne drame, toda same drame se ne more vedno predstavljati, narod ljubi kaj veselega kaj smešnega, da se nasmeje od srca. Nekaj takega pa predstavljata omenjeni igri. Prva pokazuje vojaškega sluga, navihanca, ki je v odsotnosti svojega gospoda poročnika doma sam zaigral poročnika, potegnil svojo dekle Nežiko, si privoščil dečka — Lipeta itd. Vsi prizori pa so zvezani z velikim humorjem. Vse to je predstavljal tako izborno, kakor bi nihče drugi ne mogel Matiček, katerega je igral g. Joe Fajfar, ki je imel glavno ulogo v prvi igri. Tudi ostali igralci kot poročnik Muhič, ki ga je predstavljal g. John Starc, zatem poročnik Šalič, ki ga je igral g. John Prah, rekrut Lipe Butec, ki ga je igral g. Frank Mali, zatem Medvedar, ki ni imel miru, da bi mogel pojesti pofrigane jetrca, ga je predstavljal g. Louis Železnikar in dekleta Nežika Matičkovo dekle je predstavljala gdč. Mici Koporc, hčerko polkovnika Radenskija je predstavljala gdč. Millie Kozjek, vsi so prav izborno rešili svoje uloge v kolikor jim je pač najbolj bilo mogoče.

Druga igra "Kje je meja?" pa so predstavljali: Križa polgruntarja je igral jako izborno kot kak resen kmet g. John Sajovec. Kraža, njegovega soseda pa je igral g. John Šimec, ki ga je tudi dobro predstavljal. Najboljša v tej igri pa je bila Marijana Križeva žena, ki jo je predstavljala gdč. Brigita Špenko. Ta pa je igrala tako naravno kmečko ženo, da bi jo boljše nobena ne mogla. Pri igrah je poglavitno, da igralci govore glasno, in to je Marijana tudi naredila. Zraven njene kretnje in njena gorenjska "špraha" vse to je napravilo izvrsten vtis na občinstvo. Le škoda da se večkrat ne pokaže na našem odru. Križevo hčerko pa je predstavljala gdč. Ana Koporc, ki je svojo ulogo še tudi dobro igrala. Le malo tiho govori, drugače je dobra igralka. Zatem pa Zveriga uradniški "šribar" z visokim cilindrom, ki ga je predstavljal g. Frank Avguštin ml. Zveriga je v resnici bil tipičen starokrajski uradnik in je svojo ulogo dobro predstavljal. Sploh vsi brez izjeme zaslužijo pohvalo.

Občinstvo je bilo z igroma jako zadovoljno, in vsi so se povoljno izražali o igralcih.

Igra se je igrala za družbo sv. Mohorja, ki nam vedno kaj zabavnega priredi. Udeležba je bila obilna, kljubtemu, da je bil v nedeljo prvi najlepši spomladanski dan in da je mnogo ljudi šlo ven v parke na zrak, katerega ljudstvo po velikih mestih zelo pogreša. Tudi na zabavi zvečer je bilo obilo razvedrila in šolska dvorana skoro polno natlačena. Družba sv. Mohorja je s to prireditvijo zopet veliko pridobila tako v gmotnem, kakor tudi v moralnem oziru.

Druge novice iz naselbine: — Poročila sta se v cerkvi sv. Štefana ženin Andrej Kovačič doma iz Poljan pri Škofji Loki z nevesto Antonijo Oblak doma iz Škofje Loke. Priči sta bila: Mr. Peter Čemažar in Mr. Mike Kavčič. — Kakor ženin in nevesta, tako tudi obe priči so vsi zavedni katoliški Slovenci. Ženinu in nevesti iskreno častitamo in želimo obilo blagoslova božjega v novem stanu!

— Krščeni so bili v cerkvi sv. Štefana: — Mr. in Mrs. Jos. Zorko sta dobila krepko hčerko, ki so jo krstili za Ano. Kumovala sta Miss Mary Soško in Mr. Anton Zorko. — Družina Mr. in Mrs. Joe Kreslin je dobila tudi čvrsto hčerko, ki so jo krstili za Ano. Kumovala sta Mr. in Mrs. Zalik. — Družina Mr. in Mrs. Martin Belovicha je dobila krepko hčerko, ki so jo krstili za Mary. Botra sta bila Mr. in Mrs .John Fraus. — Družina Mr. in Mrs. Steve Salay je dobila čvrsto hčerko, ki so jo krstili za Josephine. Kumovala sta Mr. in Mrs. Anton Farkas. — Družina Mr. in Mrs. Ivan Račič se je rodil sinček, katerega so krstili za Ernesta . Mati Mrs. Emilija Račič je umrla minuli mesec, a sinček je zdrav in čvrst. Kumovala sta Mr. in Mrs. Jack Muha.

— Naš preč. g. župnik Rev. P. Kazimir Zakrajšek je prejel iz Clevelanda, Ohio prežalostno vest, da mu je tamkaj umrl njegov brat Mr. Jože Zakrajšek, ki je že dalj časa bolehal v želodcu na raku. G. župnik je odšel na pogreb svojega brata, ki se vrši jutri. Preč. g. in vsem sorodnikom pokojnega Mr. Jože Zakrajšeka izrážamo tem potom naše globoko sožalje! Rajnkemu pa naj sveti večna luč in naj spava v miru v ameriški zemlji!

—o—

POZOR IGRALCI HARMONIK

Izdelujem slovenske, nemške in kromatične harmonike, enako kakorsi kdo želi. Popravljam vsakovrstne harmonike, delo garantirano, cene so zmerne. Pišite po naš cenik. Se priporočam rojakom širom Amerike za naročila. S spoštovanjem

ANTON MERVAR,
6921 St. Clair Avenue,
CLEVELAND, O.

V zalogi imam tudi vsakovrstne LUBASOVE HARMONIKE.

S. P. D. Sv. Mohorja

USTANOVLJENA V CHICAGO, ILL., 31. DEC. 1921.
Sedež Chicago, Illinois.

Predsednik, Leo Mladich, 1929 West 22nd Place.
Podpredsednik, John Jerich, 1847 West 22nd Street.
Tajnik, Anton Stonich, 1834 West 22nd Place.
Zapisnikar, John Fale, st. 1921 West 23rd Street.
Blagajnik, Joseph Beribak, 1653 West 22nd Street.
Društveni zdravnik Dr. J. E. Ursich, 1901 West 22nd St.
Duhovni vodja Rev. P. Kazimir Zakrajšek, O. F. M.

NADZORNI ODBOR:

Andrew Glavach, Steve Foys in John Densha.

POROTNI ODBOR:

John Terselich, Louis Duller in John Kosmach st.
Organizator, John Petrovčič.

URADNO GLASILO: "EDINOST."

Družba zboruje vsako prvo nedeljo ob pol 2. uri popoldne v cerkveni dvorani sv. Štefana na 22nd Place in Lincoln ulici.

Družba sprejema v svojo sredo moške in ženske od 12. do 55. leta starosti. Pristop v družbo je samo en dolar. Družba plačuje $7.00 na teden bolniške podpore, za kar se plačuje po 50c. na mesec mesečnine. To je izvanredna ugodnost za vsakega Slovenca v Chicago. Rojaki pristopajte v to domačo družbo!

Za vsa pojasnila glede družbe in njenega poslovanja se obrnite na družabnega tajnika ali pa predsednika.

NAZNANILO.

Chicago, Ill. — V nedeljo dne 6. maja se vrši zopet redna mesečna seja Slovenske Podporne družbe sv. Mohorja. Na dnevnem redu je več važnih stvari, radi tega se prosi vse člane in članice, da se prav gotovo vsak (a) seje udeleži. Seja se prične točno ob 1:30 popoldne.

Na seji boste čuli tudi poročilo o izidu zadnje veselice in igre.

Obenem se prosi tudi vse tiste, ki so se vpisali pri sobratu tajniku za sprejem v našo družbo, da naj gotovo gredo do nedelje k zdravniku, da jih preišče. V nedeljo pa pridite na sejo, da boste sprejeti, kakor to zahtevajo družbena pravila.

S bratskim pozdravom

ODBOR.

MIMOGREDE.

Prosvetarji hočejo dokazov, kdaj je še kak rdečkar oslepril delavce in jih na led speljal. Gospoda pri Prosveti! Ali ste tako kratkega spomina? Ali je res treba za vsak slučaj vas prijeti za nos in peljali k faktom? Kaj pa imena kot Haywood, Fisher sta vam kaj znana. Če ste že pozabili na nju, tedaj pomešajte malo vašo meneštro v par zadnjih letnikih Prosvete, v katerih ste njim speli toliko slave. Seveda, kako so se poslovili od delavskih mas, kako so jih speljali na led, o tem niste pisali. Vsi drugi listi pa so poročali o francoskem poslovu, zlasti Haywoodovem! Vemo pa tudi za slov. sleparje enakega kalibra: Hočete, da pridemo z imeni na dan?!

* * *

Molekul: "Oča! Dopis iz Breezy Hill, Kans. je tak da nima repa ne glave. Kako bi ga sklepal skupaj, da bi bil za vjavnost?"

Oča Zafrknik: "(Zamiži z enim očesom, pogleda malo v stran, ter veli škarjarju): "Glavo naj bo kakršna hoče! Toda rep mora biti dober. Napiši tako-le: "Tak list, naj urejuje pater Kazimir in zraven naj ubrano pojo zvonovi!" če še ne bodobro, zapiši še enkrat Kazimir!"

Molekul: "Salament, jaz bi ta "hill" imenoval "crazy hill" oča. Tako neumnega dopisa še nisem imel pred očmi!"

Oča Zafrknik: "Tiho in jezik za zobe! Še Bog, da dobimo kaj odkod, da ni treba vse doma skovati. Ali bomo vedno objavljali tiste tvoje neslanosti o "velebiznisarjih," itd. Boga zahvali puhloglavec, da kaj dobiš odkod!"

* * *

Kaj je to?

Imajo oči, pa ne vidijo?

Rešitev: Člani Neredne Jednote, ki ne vidijo lawndalskih koritarjev, kateri pridno molzejo Jednoto.

* * *

Ali je Peterček Zgaga že napravil podkev za komarja? — — Ne! Revež ima smolo — počil mu je njegov kovaški meh!

* * *

Ali je Trockij že okupiral Rim?

Še ne, pravi, da je slovanska kri najbolj sladka . . .

ŠIRITE LIST EDINOST

VARCEN NAROD

VLAGA PREVIDNO IN INVESTIRA RAZUMNO V

Kaspar State Bank

NAJVEČJI JUGOSLOVANSKI BANKI V ZEDINJENIH DRŽAVAH

1900 — BLUE ISLAND AVENUE, vogal 19. ulice.
CHICAGO, ILLINOIS.

KAPITAL IN PREBITEK
$1.250,000.00

Pod državnim in vladnim nadzorstvom in Chicago Clearing House Ass'n.

PRODAJAMO ŠIFKARTE za vse parobrodne družbe za v Jugoslavijo in nazaj. Izdelujemo prošnje (affidavite) za priseljence, ter pošiljamo denar v staro domovino najceneje in najhitreje.

"MALENKOSTI"

ROMAN V ŠTIRIH DELIH.

Španski spisal p. L. Coloma iz Družbe Jezusove.

Prevedel Paulus.

Ločila pa se je Condesa de Albornoz od drugih sorodnih značajev, imela je neko posebno sramežljivost. V drugih zakonih sta zakonska počobna paru psov, zvezanih z eno verigo, ki jezno vlečeta vsak na svoj kraj, naša dva zakonska pa sta bila vedno skupaj. On je njo nadlegoval s svojimi nerodnimi ljubeznivostmi, ona pa mu jih je vračala in se delala plaho, otroško, prostodušno institutko — v resnici pa je bilo njeno srce polno brezstidnega cinizma.

Sicer so se pa Villamelonu uresničile sanje življenja. Žena mu je porodila deklico in dečka, ki bi naj nadaljevala njegov rod in podedovala slavno ime. Svojo rento, ki je zadostovala za obede, je združil z rento svoje soproge, ki je bila ravno dosti obilna za večerje. Seve, za obede in večerje, prirejene po vseh najboljših pravilih kuharske umetnosti. Villamelon je namreč vedno imel v časti svoje žepri rojstvu tako močne zobe in nož iz čistega zlata, ki mu ga je bil podaril njegov visokorodni boter. Bil je velik jedec, obenem pa tudi izbirčen gastronom, gourmand in gourmetn; sod brez dna, kar je zadevalo količine, ki jih je pojedel in popil, obenem pa inteligenten Brillat-Savarin glede kakovosti jedi in pijače in glede načina, kako jih je zaužival; gluh za tožbe svojega želodca, ki mu je včasi napravil usodne moralne pridige o prebavljanju.

Pa tudi njegova soproga je bila srečna. Brezstidna, brezobzirna, je z vso drznostjo svoje ženske narave stremila le za eno željo, le za enim ciljem, ki ga ji je narekovala njena brezmejna častiželjnost; da bi mogla zagospodovati celemu svetu, biti povsod prva, da bi se ji vse klanjalo in se sukalo krog nje in njenih zadev.

Nihče ni mogel povedati, kako je to, da uživa Currita v prestolici prvenstvo. In vendar se ji je vse klanjalo, popolni caballero in elegantni postopač, spoštovana senora in brezčastna ženska.

Nobeden teh ni tajil, da jo vse ženske prekašajo v lepoti, marsikatera v plemstvu, mnoge v bogastvu — vsi pa so priznavali, da je v brezstidnosti prva.

Ali je bila morebiti ta njena brezstidnost vzrok njenega prvaštva? Morda vsled tiste bojazljive popustljivosti in odjenljivosti nasproti grehu in brezstidnosti, ki je po našem mnenju glavna krivda naših višjih krogov v Madridu in vir vseh njih hudobij? Ali morebiti privedejo pregrešne strasti, olepšavane in prikrivane, morebiti privede ozračje, prenapolnjeno z miazmi slabih zgledov, gotove sloje naše družbe v zmote tistih neizobraženih narodov, ki najgrše božanstvo najbolj častijo in molijo —?

Naj nam zadostuje, da smo omenili dejstva, ne bodemo jih razkrajali . . .

Vrnimo se h Curriti, ki je ta večer prišla v hišo Dukese de Bara.

Pozdravljala je na desno in levo s svojim nedolžnim smehljajem: "Hvala, hvala, ljubi moji!" in šla med zvoki himne Done Marije Viktorije naravnost k dukesi.

Ta se je napol vzravnala v naslonjaču.

"Čast, komur čast!" jo je ogovorila in jih vrnila poljub. Posadila jo je poleg sebe in vsa družba jo je obdala.

Currita je odklonila ponujeni čaj ter prosila za čašo whiskyja. Tisti čas je morala dama iz visokih krogov znati pušiti s finim okusom močne smodke in piti opojne pijače.

Velespoštovani Butron ji je ponudil smodko.

"Aj ne, ne," ga je zavrnila z melodijoznim glasom, "to je sama slama. Daj mi ti močnejšo, Gorito!"

In Gorito ji je ponudil veguero, močno, da bi vrgla na hrbet krepkega moža. Currita si jo je nažgala s preprosto žveplenko in dukesa jo je pričela nagovarjati:

"Pripoveduj sedaj, prijateljica, pripoveduj!"

Currita je puhnila oblaček dišečega dima v zrak.

"Kaj pa naj vam pripovedujem? Saj že vse veste!"

"Torej je res?" je vprašal Butron plašno.

"Prav gotovo res!" — —

Kosmati Butron je sklenil roke nad glavo in Izabela Mazacan je ošinila z zmagoslavnim pogledom osuplo družbo. Dukesa pa se je jezno zravnala in razdražena zaklicala:

"In to pripoveduješ tako hladno? — Si upaš priti povedat sem v mojo hišo — — —?"

Currita se je navidezno zavzela, prestrašila. S svojimi belosivimi, sedaj tako otroško plašnimi očmi je pogledala naokrog in rekla z jokavim glasom otroka, ki mu grozijo s šibo:

"Ampak — sporazumimo se! Kaj pa je tisto, kar veste —?"

"Da si imenovana za prvo dvorno damo Cisterne," je zaklicala Izabela s povzdignjenim glasom.

"Jaz —?" je vzkliknila s sramežljivo nevoljo device, ki ljudje dvomijo o njeni čednosti. — "In vi ste verjeli —?"

"Nihče ni verjel, prav nihče ne!"

Butron je to zakričal in se oddehnil kakor orjak, ki so mu odvalili goro raz prsi. "Nihče ni dvomil o tvoji poštenosti, niti trenutek ne, ljuba moja, in verjemi mi, da —"

"Jezus, ti ljudje! Ti jeziki! — Kako zasučejo vsako najmanjšo stvar!"

Curriti je pojemal glas in obrisala si je s finim robcem iz oči solzo — pravo ali navidezno? — pri tem pa je dala videti na prsih lepo belo lilijo in zlato zapestnico na roki, okrašeno z velikimi briljanti, ki so bili združeni v ime "Isabel II."

"Stvar je jako preprosta," je nadaljevala zopet s svojim sladkim, mirnim glasom. "Včeraj so se posvetovale o imenovanju prve dvorne dame, kajti v resnici, uboga Cisterna je čisto osamljena —, in ničesar drugega ni bilo, prijateljice! Minister de Ultramar si je vtepel v glavo in nasvetoval — mene!"

"Brezstidnež!" je viknila Leopoldina. "In tvoj soprog ga še ni zabodel?"

"Zaslužil bi! Pa Fernandito, ta ubožec, je navsezadnje pravzaprav tisti, ki je vse to zakrivil," je pravila Currita z glasom potrpežljive žene. "Trudil se je, da bi njegov prijatelj Juan Velarde postal tajnik Don Amadeja in je govoril z ministrom. Minister mu je ustregel, seve. Pa s tem je dobil pogum, — osmelil se je, da mi gre narediti — kaj takega . . . Saj sem dejala Fernanditu: ako tem ljudem ponudiš prst, zgrabijo kar za celo roko. Nazadnje, draga, je minister osebno prišel k nam in mi ponujal — — — Razume se, da nisem sprejela. Fernandito ga je prijel in skregala sta se. Jaz bi bila skoro umrla od strahu! Vsak trenutek sem se bala, da ga bo vrgel na cesto in ga pozval na dvoboj. Končno je minister odšel in ušesa je imel čisto rdeča, in vedi Bog, kaj bo sedaj vse govoril o meni iz maščevanja —. To je vse! In zato sem mislila, da ste mi napravili kako šalo, ko sem vstopila in slišala himno in videla Goritov pozdrav — —"

Butron je nadolgo prikimaval; dukesa pa se je pomirila; hotela je popraviti prejšni napad in je rekla živahno:

"Kaj bi si bili tudi mogli kaj drugega misliti —?" in prijela jo je za roko, na kateri je nosila Currita zlato zapestnico z napisom "Isabel," in jo nežno poljubila.

"Ako postaneš dvorna dama Cisterne, zaslužiš, da se ti izpremeni tale zapestnica takoj v železne okove!"

ZAJTERK! KOSILO! VEČERJA!

Te tr ipotrebujemo sleherni dan. Da se pa oskrbi dobro in okusno zajterk, kosilo in večerjo, je potreba dobiti kakih dobrih stvari, zlasti dobrega mesa itd. Tega pa dobite najboljšega, če ga greste kupiti k:

MATH. KREMESEC

SLOVENSKI MESAR

1912 West 22nd Street, Chicago, Ill.

Phone: Canal 6319.

Pri njemu se dobi vedno najboljše vsak dan sveže meso, suho po domačem načinu prekajeno meso in prave domače

"Kranjske klobase," doma narejene po slov receptu.

Gospodinje zapomnite si to!

DOMAČE PIVO!

Si naredite lahko po svojem okusu, ako kupite pri NAS:

"HMELJ IN MALT"

Zraven damo navodilo, kako zvariti dobro domače PIVO!

Prodajamo Malt in Hmelj na debelo in drobno.

MAL—TEEN—MALT—EXTRACT CO.

Jos. Bielak, lastnik

1942 W. 21st Street, CHICAGO, ILL.

POVABLJENI STE

da pridete v našo trgovino in si ogledate naše bogate zaloge vsakovrstnih oblek, narejene v vseh modah in velikostih!

Za može in mladeniče

OBLEKE Z ENIM IN DVOJNIM HLAČAMI

najnovejše mode, ki jih imamo na izbiro sedaj v naši trgovini, na različne načine narejene in v različnih barvah. Pridite v našo trgovino in našli boste fino izbiro, kjer si boste lahko izbrali obleko, ki bo vam krojila in ugajala. Mi krojimo obleke, da prija natančno vsaki postavi. Pri nas dobite obleke za vsako postavo, malo ali veliko, po sledečih zmernih cenah

$22.50, $25.00, $30.00, $35.00, $40.00 in $45.00.

THE ATLAS CLOTHING CO.

V torek, četrtek in soboto imamo odprto zvečer.
Ob nedeljah imamo odprto našo trgovino dopoldne.

1800—1808 Blue Island Ave., Cor. 18th Street.

TRAGEDIJA V DRUŽINI.

Malta, Mont. — Predvčerajšnjim so našli renčarji kakih 25 milj od tukaj v leseni kempi, v kateri je živela družina James F. Hovey-a, vso družino mrtvo razun ene Hoveyeve hčerke. Hčerka je povedala, da se je oče brez povoda raztogotil, ustrelil najprvo svojo soprogo zatem dva majhna otroka in zatem še sebe. Njo pa je udaril, da je padla v nezavest, ki pa je pozneje prišla k sebi. Oblasti izjavljajo, da je Hovey mogel zblazniti.

—o—

INDIJCI SANJAJO O UPOSTAVITVI IZLAMSKEGA CESARSTVA.

Carigrad. — Iz Angore se poroča, da se je mej indijskimi rodovi pričela širiti ideja o združitvi vseh mahomedanskih narodov v eno močno unijo. Na ta način bi se osnovalo najmočnejše cesarstvo na kontinentu bližnjega vzhoda in deloma dalinega iztoka. Več izobraženih indijcev je dospelo v Angoro na posvetovanje glede te zadeve. Angležki krogi v Londonu so vsled teh vesti silno vznemirjeni.

—o—

DE VALERA ZA MIR.

Dublin. — De Valera vodja irskih republikancev, o katerem so trdili, pred par dnevi da je ujet in pozneje zanikano, je včeraj izdal mirovno proklomacijo na vse svoje pristaše. Obenem je obvestil tudi predstavnike proste države, da je pripravljen sesti k mirovni mizi in se pogajati za mir. Pristaši proste države najbrže ne bodo odgovorili, ampak bodo nadaljevali z silo iztrebiti uporni duh mej republikanci, ki so zadnje čase zelo oslabili.

—o—

FORD BO V KRATKEM NAJBOGATEJŠI ČLOVEK NA SVETU.

Detroit, Mich. — Henry Ford gradi po več krajih osrednjega zapada svoje tovarne. V Kentucky ima že številno svojih lastnih premogorovov. Po Minnesoti gradi svoje avtomobilske tovarne. Sedaj se poganja, da prekupi dve železniške proge. Napravil bo tudi svoje lastne livarne in jeklarne. Tako bo Ford neodvisen v vseh ozirih glede materiala. S tem pa pravijo ekonomi se bo njegovo bogastvo dvignilo na tako stopnjo tekom deset let, da bo Ford najbogatejši človek na svetu.

—o—

RUSKI KOMUNISTI PRIČAKUJEJO SVETOVNE REVOLTE.

Kopenhagen. — Vsi komunistični lokali po vseh večjih evropejskih mestih so prejeli posebne cirkularje direktno iz Moskve, s katerimi ruski komunisti pozivljajo proletariat celega sveta na skupno revolto. V vseh večjih mestih se pripravljajo vojaške oblasti, da zatro vsak poizkus revolucije. Danes se pričakuje, da bo tekla kri v več krajih Evrope.

FARMA NA PRODAJ.

V največji slovenski farmarski naselbini na **Willard, Wis.** je na prodaj farma obsegajoča 35 akrov zemlje s štirimi novimi poslopji. Farma se nahaja zraven železniške postaje, cerkve, šole, pošte in prodajaln. Do mlekarne (Cheese factory) je samo 5 minut.

Za vse podrobnosti se obrnite na lastnika:

FRANK KOBAL,
1900 W. 22nd Street.
CHICAGO, ILL.

J. KOSMACH

1804 W. 22nd St. Chicago, Ill.

Rojakom se priporočam pri nakupu raznih

BARV, VARNIŠEV, ŽELEZJA, KLJUČAVNIC IN STEKLA.

Prevzamem barvanje hiš zuna in znotraj, pokladam stenski papir.

Najboljše delo, najnižje cene.

Rojaki obrnite se vselej na svojega rojaka!

IZPLAČILA

v ameriških dolarjih še vedno izvršujemo v zasedenem ozemlju v Italiji. Nemški Avstriji in drugod.

V Jugoslaviji je začasno nemogoče lokalnim bankam izplačevati ameriške dolarje, kerto sedaj izvrši edino Narodna Banka v Beogradu. Vendar pa potnikom, ki rabijo dolarje za na pot preskrbimo dolarje.

Dolarske čeke pa še vedno lahko izdajamo in iste vnovčijo v stari domovini po dnevnem kurzu v jugoslovanske krone.

Za dolarske pošiljatve računamo sledeče pristojbine: do $15.00 po 50 centov. — od $15.00 do $30.00 po 75 centov. — od $30.00 do $50.00 po $1.00, za izplačila, ki presegajo $50.00 računamo 1 cent in pol od dolarja, ali po $1.50 od sto dolarjev. H tem pristojbinam je še pridjati za vsako posamezno nino.

pošiljatev 15 centov za pošt-

BANČNI ODDELEK EDINOSTI

1840 West 22nd Street,
CHICAGO, ILL.

List Edinost

je last slovenskih katoliških delavcev v Ameriki. Za njih korist se izdaja, da brani njih pravice in jim kaže pravo pot do pravega napredka. List Edinost zahaja skoro v vse slovenske naselbine po Ameriki. Vse zavedne slov. družine so nanj naročene, in ga pridno čitajo, ker v njem najdejo največ pravega poduka, mnogo zanimivih novic in zabavnega čtiva.

ZATO SO OGLASI V LISTU "EDINOSTI" USPEŠNI.

Trgovci, ki imajo svoje trgovine naj poizkusijo oglašati v listu "Edinosti" in prepričani smo, da bodo potem v Edinosti stalno oglašali.

DRUŠTVA SE BODO POVZDIGNILA DO VSPEHA,

ako ob raznih prireditvah in kampanjah oglašajo v našem listu. Poizkusite in prepričajte se enkrat. Poslužite se lista za Vašo reklamo, da je list ponese na slovenske domove pred oči slovenskih rojakov, da bodo znali, kaj prirejate in kdaj!

NAŠA TISKARNA

je sedaj skoro najmodernejša slov. tiskarna v Ameriki. Tiskarska dela izvršujemo lično in točno. Vsem slovenskim čč. gg. duhovnikom, cenjenim društvam, trgovcem in posameznikom, se najtopleje priporočamo, da se spomnijo na nas, kadar potrebujejo, kakih tiskovin.

Ničesar drugega ne prosimo Vas, kakor vprašajte nas za cene, predno oddaste naročilo drugam. Ako le to storite, smo prepričani, da bomo vedno tiskali Vaše tiskovine mi!

Mi izvršimo vsako tiskarsko delo. Najsi bo še tako malo ali veliko. Poizkusite pri nas!

TISKOVNA DR. 'EDINOST'

1849 W. 22nd Street Chicago, Ill.

Phone: Canal 0098.